

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Qui sibi vel alijs sepulturam eligere possint, vel non?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

exerceret, ad tempus secesserat aliquis, moriarur, ad majorum suorum sepulturam, vel ad Ecclesiam suam parochialem deferri debeat sepeliendus, nisi propriam sepulturam sibi alibi elegerit, aut deportari aliò cadaver commodè non possit, juxta citatum *cap. Is qui in 6.* Uxor tamen vidua non in sepulchro majorum suorum, sed in mariti sepulchro sepeliri debet (etiãsi ad domum patris, vel alium locum se transtulerit, quia censetur etiam in tali casu domicilium sui mariti retinere) si nullã sepulturã electã decesserit; & quidem si plures maritos successivè habuit, in sepulchro sui ultimi mariti, prout statuitur in citato *cap. Is qui §. Mulier.* attendenda his in rebus loci consuetudo, quæ facillè etiam docebit, ubi maritus sepeliendus sit, si nullã sepulturã electã mortuus post uxorem fuerit.

§. II.

Qui sibi vel aliis sepulturam eligere possint, vel non?

Concessum est regulariter omnibus, tam masculis, quàm fœminis in aliena etiam Ecclesia, aut cœmeterio, extra propriam parochiam sepulturam sibi eligere, modò sint puberes, & liberum arbitrium, seu usum rationis habeant, uti colligitur *cap. 1. h. t. junctã Glossa V. propriam.* ita ut si in loco minus religioso, minus v. g. à publicis sacrificiis, aut precibus &c. frequenti sepulturam rationabiliter aliquis eligit, validdè, & licitè hoc factum fuerit *cap. cum quis h. t. in 6.* & quamvis filius familias disponere non possit de bonis suis, nisi castrensis illa

sint, aut quasi Castrensis, id est, consensu Patris sui, absque hoc tamen liberè sibi sepulturam eligere potest, *licet 4. §. quamvis h. t. in 6.* cum spiritualibus juribus non sit ita subiectus patriæ potestati, sicut subiectus est bonis temporalibus; pro filiis tamen puberibus, si consuetudo regni permittat, possunt pater, aut mater, propinqui etiam alij, si ascendentes habeat, infra annos pubertatis mortuibus sepulturam eligere, consensu scilicet hanc licentiam concedente. Religiosi tamen sepulturam eligere possunt, cum nec proprium velle, nec nolle habeant, sed in Monasteriis sepeliri debent, nisi adeò remota à Monasteriis moriantur, ut commode ad sua monasteria deputari non possint, quo in casu etiam illis conceditur sepulturam eligendi licentia, prout colligitur ex *cap. Religios. §. h. t. in 6.* vel si illi elegerint, sepeliendi in monasterio ejusdem Ordinis, si in civitate, aut in loco ubi decesserunt, tale monasterium beatus, in quo commoratus, aut mortuus fuerit, vel si extra tale monasterium vixerit, & mortuus sit, extra etiam in Ecclesia Parochiali, ubi Sacramenta percepit, sepeliri debent. Potest tamen Prelatus ordinis Religiosi qui in ordine tali se superiorem debet, sepulturam sibi extra Monasterium eligere, cum ratio constitutionis prelati hanc electionem religiosi, non prohibeat, scilicet proprium velle & nolle habeant, non probet contra tales Prelatos qui sub nullius in suo ordine possunt, & in multis proprium velle & nolle habent.

Graviter tamen etiam prohibetur religiosis, & Clericis secularibus in cap. 1. h. 1. m. 6. cujuscunque status, vel conditionis illi existant, ut neminem inducant ad votandum, vel jurandum, vel fide interpositâ promittendum, quod apud ipsorum Ecclesias suam eligere vel sepulturam, aut electam non mutare, ita ut non tantum irrita declaretur talis electio, & sepeliendi sint hi tales, non apud Ecclesias, quas elegerunt, sed apud illas Ecclesias, in quibus de jure sepeliendi fuissent, si nullâ electâ sepulturâ mortui fuissent, sed restituere debeant cadaver defuncti, si petatur, & omnia ea, quæ ratione sepulturæ illis obvenierunt, sub interminatione interdicti etiâ Ecclesiastici, in Ecclesias eorum ferendi, si prohibitioni huic contraverint, & ipso facto sint excommunicati taliter inducentes non absolvendi ab alio, nisi à Summo Pontifice extra articulum mortis, prout statuitur in *Clement. ult. §. sane de penis.*

§. III.

Quibus Ecclesiis jus sepultura competit, & quis possit jus sepultura concedere?

Ordinariè & commune jus attendendo competit jus sepeliendi tantum Ecclesiis, populis, sive curam animarum habentibus, uti colligitur ex *Clement. 2. §. Verum h. 1.* ex speciali tamen privilegio Summi Pontificis, etiam religiosi competere potest jus sepeliendi in suis Ecclesiis, aut Coemeteriis, juxta relatum *Clement. ejusmodi h. 1. & Extravag. super Cathedralam 2. §. hujusmodi h. 1.*

inter communes: ubi etiam decernitur quod religiosi tales non teneantur permittere, ut funus ad Ecclesiam parochialem prius deferatur, sed possint, etiam contradicente Episcopo, aut paroco, ad suam Ecclesiam deferre, si moniti prius presbyteri hoc facere nolint. Possunt autem jus sepeliendi sive privilegium concedere Summus Pontifex pro tota Ecclesia legatus à latere intra suam provinciam, Episcopus, vel qui quasi Episcopali jurisdictione præditus est, intra suam Diocesim, aut territorium, sed non nisi ex justâ causâ, & cum consensu Capituli, cum inter ardua numeretur.

§. IV.

An pro sepultura aliquid exigi, vel accipi possit?

Respondetur primò fundum, sive terram nonsacram, quæ in cœmeterium, seu sepulturam fidelium consecratur, benedicitur, vel autoritate Episcopi deputatur, vendi, & emi posse absque Simonia, cum sit proptiè dicta rei temporalis pro pretio temporali emptio, & venditio. Postquam verò ad sepulturam fidelium consecratus, vel benedictus vel autoritate Episcopi publicâ deputatus fuit fundus talis, non potest pro pretio temporali vendi, ita ut pretium detur pro spirituali v. g. benedictione &c. absque Simonia naturalis juris, & divini. Imò dare sepulturam, aut terram sepulturæ pro pretio temporali in Ecclesia vel Cœmeterio, quod ad sepulturam fidelium ab Episcopo benedictam, vel deputatam est, aut honoratiorem locum pro pretio concedere, ad sepulturam,

Lzzz z

uram,